

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Heripolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Heripolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
fundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofurti, 1601

XLVI. Ioannes Trithem. Ab. Spanhe. Ioanni Damio monacho S.

urn:nbn:de:0128-1-17336

s. Necesaria & utilia nobis dicta dicitur
& in cognitionem summa veritatis
pertinet. Stultum est omnes utilibus ha-
bito circa creaturas mente occupari,
in huius tempestatis curiositas est, quae
videantur & magni, diligenter re-
xagoras, quid Democritus, quid Pytha-
go cognitione & doctrina summa re-
s philosophi & viri doctissimi, per quod
tilium sapientia, necessaria: nobis
philosophis meliores, quorum de terminis
olos, Petrum, Paulum & Ioannem, ce-
um, Ireneum, Chrysostomum, Bellu-
m, Augustinum, Gregorium, Bedam
doctores, quorum certa de veritate
intellectum veraciter illuminat, chal-
lentutis tibi data inutiliter transire,
quoniam industria & studio manuere
sit. Occupandum est bonis studiis inge-
nus, cum senectus aduenierit, mens car-
ies armata consistat. Neque fratres
factae, ut nosti, tempus omne studi-
s. Quod nisi fecissemus, ubi invenimus:
Nam eti parum eusimus do-
s, variisque & fallaces fortunae con-
centur. Que nostra sunt nemo tolleret nos
omnis parui iacturam terreni facies
faria, promissum Dei in sancto Fratello
obis, & querentibus in primis cœli, s
fratrem te hortamus, bonorum in me
ad cultum, quo lum veritatis agnosca-
rum otium fugias in omnem, quoniam
irigo vitiorum, anima inimicorum
terminat, & hominem viuum non
factus est otio magnus, nemo debet
modo vivit qui nemini vivit? Vixit
sumus, quoniam natura quz nobis
corret. Post laborem quies & non deli-
potior consurgas, non ut remissi labo-
ripturam, & nunquam eris otiosus. Num
studio scripturarum comprobamus
cruis nunquam est otiosus. Sed vales
in Marchia Brandenburgia, p. 150.

AS SPANHEMENSIS,
Salutem.

Ianuas optime Rogeri, me ipsum probo
ratione facarem certorem. Viam
apud principale loco habiti, docto-
boni, sed nimis barbari & indolente-
bo bonarum literarum. Rarus hic homines
rusticitate conuersantes otio gaudem
laudent mores, quoniam magna fere-
Dei tempora visitant diligenter, felici-
tatem.

sanctorum reuerenter concelebrant, & indicta eis ieiunia tenacissime obseruant, tanto-
que sunt in Dei cultu seruentiores, quanto cum nouissimis Germaniae populis ad Chri-
sti fidem noscuntur conuersi. Solus bibendi excessus nomen vitij non habet, quanquam
& multi apud eos reperiantur abstemij, & advenæ Francones & Suevi, vt frequenter su-
mus experti, plus in potationibus excedant quam indigenæ terra. Tu autem Rogeri De-
um ora pro nobis, vt cum salute hinc tandem egredientes ad patriam reuertamur, non
quod Marchia laboremus tardio, summe enim nobis placet, sed vt reuersi ad Rhenum ne-
gocia nostra sine debito terminemus. Facilis enim pro Christo nobis obliuo, quoniam
vbi cunque fuerimus in Domini voluntate nos esse in patria arbitramur. Ante festum
10 Paschatis non videbimus Rhenum, quia serenissimo complacendum est principi, qui vt
maneremus diutius quam nostri propositi fuerat, instetit. Haec te scire voluimus. Tu si
quid habes rescribito & vale nostri memor. Ex Berlino 20. die mensis Octobris Anno
Christianorum 1505.

XLV.

IOAN. TRITHEM. IOAN. VIGILIO SVNSZHEMIO,
Vtr. ltr. doctoris.

LITERAS & meas & principis Marchionis prolixioris more in Marchia mei excusatō-
rias misimus ad serenissimum principem Philippum comitem Palatinum per ma-
nus capellani nostri Theodorici, tibi quidem notissimi, quas principi exhibere tui sit offi-
cij precamur. Quæ circa me aguntur ex latore intelliges: quomodo nobis Marchia placeat
his accipe paucis. Terra quidem bona est & fructifera multum, sed laboriosis indiger
cultoribus, cum & ipsa sit vasta, latitudine ampla, & rufi ciuii atque pigerrimi, potationi-
bus & ocio magis quam laboribus dediti, de quibus dicere possumus: Marchianitis festi-
vitates & ocia pauperiem, ieiunia morbos, & potationes mortem accelerant, quoniam in
his tribus plus quam catena nationes Germanorum, videtur excedere. Sunt enim homi-
nes quasi natura ad ocium natii, & multis diuorum seipsis laborare vetantur, perpetua ino-
pia pressi, maxime qui morantur in rure. Ieiuniorum vero sunt omnium quos vidimus
obseruantissimi, & in hoc yno laudabiles præ multis merito estimandi. Sed maior corum
multitudo portat onibus nimium dedita, meritum ieiunandi turpiter commaculat, vsque
ad eo, vt hic pene nihil aliud sit vivere quam commedere & potare. Haec de moribus gen-
tis. Nihil hic noui, nihil agitur rari, nisi quod inter Ducem Magnopolitanum & Lubecen-
ses granissima similitates oriuntur, quæ nisi amicorum consilio fuerint extinctæ, in bellū
certe consurgent. Princeps autem meus sereniss. Marchio, cuius sororem dux est habitu-
rus vxorem, vices suas interposuit, multum pro concordia laborauit. Quo mediante in-
ducitæ factæ sunt vsque in pascha. Interea pax est, interdum pacis fiducia nunquam. Bonā
serenissimi principis nostri Palatini valeritudinem abs te scire cupimus, apud eius maiesta-
tem necessariam nostri moram oportune reddas excusatam. Vale, ex Berlino 20. die men-
sis Octobris. Anno Christianorum 1505.

XLVI.

IOANNES TRITHEM. AB. SPANHE. IOANNI
Damio monacho s.

SIRE te volumus amantissime frater, quod miserante Deo in primis bene valemus,
sumusque apud sereniss. principem Marchionem bona conditione habiti, cunctisq; ne-
cessariis abundantissime prouisi, cuius voluntati annuentes, manere hic vsque in Pascha
promisimus. Fratri autem nostro M. Iacobo Trit. scriptissimus, mandantes ad Nouum ca-
strum se conferat, ibi mansurus tecum, donec & nos veniamus. Interea maneat tecum
50 pietate magistræ, ne diutius salutaribus intermissis studijs habitare cum acastatis cere-
bro & memoria parentibus in fructuose, vt haec tenus, compellatur. Ingratis enim seruire
mollescissimum est, & nimis graue vt fructu suo fraudetur obsequiosus, & cui rependendum
fuerat præmium, reportare cogatur incommode. Nimium sunt ingrati homines in ter-
ra Nayth commorantes, quod pro multis sepe beneficijs eis non sine nostro dispedio
exhibitum est. propter fratrem ingratis seruire non sine causa veramus. De fra-
tribus nostris quid agant nos facies certiores, si Cynonotorum proteruiam habueris ex-
ploratam. Dolus prosector reprimetur dolo, si non mutauerint in pietatis consilium. Nul-
la nobis de illorum machinationibus cura est, quia nec fauorem cupimus, nec odium for-

Ss

Trithem

Opere
Historia

482

EPISTOLÆ FAMILIARES.

midamus. Neque autem vindicare iniuriam contendimus, sed contemnere potius, scientes quod in foueam cadent reprobi quam fecerunt. Mensem non alligauimus loco, vt viuere extra Spanheim non possimus. Nam si necesse fuerit, mundus totus patria nobis est. Vnum coelum terram operit vnam, vbi cunque fuero in terra sum huic continua, peregrinus non ad Spanheim sed ad cœlestem patriam anhelans. Deus vnis omnipotens ubique est, & nullibi deest, in quo sumus, viuimus & mouemur, vbi cunque locorum fuerimus. Facilis ergo nobis vnius iactura coenobij, si Deo placuerit, sit, in quo paupertatis & laboris plurimum, delitatum & quietis nihil vnuquam sumus experti. Sed vale & ora pro nobis, vt Dei solius compleatur voluntas. Ex Berlin 20. Octob. Anno Christi 1505.

XLVII.

IOANNES TRITHEM. IOANNI BRACHTIO, PRIORI S.
Matthiae apud Treuiores S.

C AVSAM absentia nostra monasterio nostro Spanhemensi charitati tua antehac scripsimus ex Colonia Agrippina, moram vero in Marchia nunc literis duximus intimandam, & que ex Colonia, sed altera Spreuiana iuxta Berlin in ipsa Marchia, vt status nostri habens notitiam propter nos minime contristeret. Diuina nos miseratione protegente sani & incolumes sumus, rebusque nostris ita prouidimus, vt si oporteat viuere extra Spanheim libere possimus. Principem habemus nobis in omnibus fauorabilem, de cuius munificentia prouisi nullius indigentiam habemus. Ante Pascha non reuertemur ad Rhenum, ipsius principis voluntate ad manendum interea peruersi, vt ea qua proipius honore inchoauimus ad finem debitum perducamus. Et reuera nisi professioni nostræ sciremus esse contrarium, nostrumq; minime decere statum in curijs principum versari, nunquam hinc discederemus. Proponuntur enim nobis conditiones quam optima, si manere cum principe in toto vellemus, sed ne monastico faceremus iniuriam proposito, curias principum oportet non amare. Ita vero itinere transimus rationabiliter secato, vt nihil refutemus ex sententia nobis oblatum, donec videamus quid necessitas tandem indicat assumentum. Reuertemur itaq; Deo largienti post Pascha ad Rhenum: ad monasterium vero nunq; intrabimus, nisi amulorum nostrorum prius temeritatem cogitit humiliari. Quod si cum Cynonotis in pertinacia sua duxerint permanendum, Spanhemensi abbatia sponte dimissa, Dei ordinationem sequemur. Confidimus enim Dei omnipotentis bonitati, quoniam in finem non despiciet, quem ipse nouit amulorum inuidia laesum sine culpa. Tametsi nobis non mediocriter sit pensiculandum, ne forte summa voluntatis Dei ordinatione aliorum vocemur, tanq; arbor in utilis pro fructu ferendo vbiiore in terram transplantandi meliorem. Quis enim cognovit sensum Domini, aut quis consiliarius eius fuit? Semper ergo nobis timendum, & cum silentio diuinum sequendum consilium. Ipsi enim cura est de nobis qui fecit & creauit nos, cuius miseratione nobis utilior est, quam omne nostrum consilium. Pergam igitur Dei consilium libens & voluntarie fecutus, quo cunque fuerit eundum, arborq; si placeat illi eradicata inutilis, transferar vir fructus patientiae feram vberiores. Vale feliciter. Ex Berlino 20. mensis Octo. Anno 1505.

XLVIII.

THEODORICVS EPISCOPVS LVBECKENSIS, IOANNI TRITHEMIO Abbatii Spanhemensi S.

AMBULICVM ut tibi commodaremus te summi opere desiderare, pater optime, magnifici nostri Oloholci de lapide militis, tum & aurati, tum & literarum candidati narratione cognouimus. Quem, & si nostra domo charissimi honestissimique philosophi loco seruamus, tamen & vna cum Proclo, Porphyrio, Synesio, ceterisque conphilosophis suis fibi coadunatis, tibi non minus voluntarie quam hilariter transmisimus, mandantes illi, vt te nobilem hospitem nostri nomine salutatum pergeret. Credimus etenim tantos lapiditiae viros eo tibi fore gratiores, quo eorum dudum usus es familiaritate. Suscipe igitur optimae pater quam iucundissimos ex archanis philosophiae latebris te alloquentes nobiles ipsos nuncios nostros, nihil pol rigidi salebrosique, sed condimenta sapida græcorum academijs philosophicis scite festiuqe; manibus praeparata deferentes. Quorum cum ad fastigiam usus familiaritate fueris, ad nostras redeant ædes age. Vale scripturarum candens armarium, nosque te adamantem ama. Ex Lubus die Veneris 24. mensis Octobris Anno Christianorum M.D.V.

XLIX.